

Forslag til Lov om Apanage for Hendes Majestæt Enkedronning Louise Josephine Eugenie.

Med Skrivelse af Dags Dato tilbagesender Folketingets Formand Forslag til Lov om Ekspropriationer i visse militære Øjemed, som er blevet forandret i Folketinget. Lovforslaget forelægges herved paa ny og vil blive tilstillet det her i Tinget nedsatte Udvalg.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Tredie Behandling af Forslag til Lov om Omsætning til det metriske System af Maal- og Vægtangivelser efter de hidtil gældende Systemer i bestaaende Love m. m.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 1909).

Der var intet Ændringsforslag stillet.

Første Viceformand (Hage): Denne Sags Behandling kan ikke foretages uden Tingets Samtykke, men hvis ingen udtaler sig derimod, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Lovforslaget i dets Helhed sattes under Forhandling.

Enevold Sørensen: Det Mindretal, hvortil jeg hører, har i Betænkningen paavist, at det under Rigsdagens mangeaarige Behandling af Meterloven aldrig har været paatænkt eller forudsat, at den skulde efterfølges af et særligt Lovgivningsarbejde med Ændringer af en hel Række bestaaende Love. Om denne Sag skal jeg tillade mig at henvise til Mindretallets Udtalelser i Betænkningen. Men Mindretallet har heller ikke kunnet føle sig overbevist om, at en saadan Nødvendighed nu bagefter og altsaa mod al Forventning, da Meterloven blev behandlet — hvilket i øvrigt ganske særlig skete i dette høje Ting —, har vist sig eller er bleven paavist. Mindretallet følte det absolut ikke, da det stod overfor et Forslag om at optage Ændringer i 105 Love, og det har jo nu vist sig, at det heri var enigt med det øvrige Udvalg og den højtærede Minister, der har accepteret, at de $\frac{2}{3}$ af Lovforslagets Paragraffer udgaa. Men det føler sig heller ikke overbevist om Nødvendigheden af de 33 Omsætningsparagraffer, hvoraf det ærede Udvalgsflertal nu har flettet et nyt Lovforslag. Mindretallet har i Betænkningen

udtalt, at nogle af de Ændringer, vi nu gaa til at foretage ved Vedtagelsen af Flertallets Ændringsforslag, saaledes som Lovforslaget nu foreligger ved tredie Behandling, efter dets Overbevisning aldrig ville kunne komme til at foreligge i Livet, aldrig ville faa anden Betydning, end at der er kommet nogle nye Paragraffer i Lovtiden. Til Begrundelse heraf maa jeg tillade mig at nævne nogle enkelte Eksempler, og jeg kan det saa meget des bedre, som Tingets korte Dagsorden ikke kan lægge Hindringer i Vejen herfor.

I Lovforslagets § 2 have vi i Gaar vedtaget, og nu ved tredie Behandling skulle vi endelig vedtage en Forandring i Skovforordningen af 1805. Hvad er det da, vi lovgive om i denne Sag nu i det Aar 1912? I Skovforordningen af 1805, § 3, som der her er stillet 3 forskellige Ændringer til, omhandles en den Gang iværksat Udskiftning mellem Overskovejeren, Jorddrotten, der ejede Træerne, og dem, der havde Ret til Græsning i Skoven. Yderligere omhandles her i § 3 det specielle Forhold, at naar den Jorddrot, som ejer Overskoven, ikke vil kunne give de græsningsberettigede fuldt Vederlag paa Steder, hvor ingen Overskov findes, saa bliver hans Skov paa en Strækning at borttage, for at de græsningsberettigede kunne faa det Græsningareal, som tilkommer dem, for saa vidt de ikke, hvad der sjældent kunde forudsættes, ønskede at faa Skov i Stedet. Den hele Udskiftning beordredes i 1805 og skulde være tilendebragt inden 5 Aars Forløb, altsaa for godt 100 Aar siden. Hvorledes kan dette Forhold nu komme til at foreligge? Kan det være nødvendigt, at vi ved Lov vedtage, at naar Landinspektøren den Gang havde udregnet det beskyttede Areal efter Kvadratmeter, saa skal det nu ske efter Kvadratmeter? Det er en af de udtrykkelige Lovbestemmelser, vi her vedtage i det foreliggende Lovforslag. Hvorledes kan dette Forhold, som skulde være sluttet 5 Aar efter 1805, komme til at foreligge nu, eller hvorledes kan det være nødvendigt at give Bestemmelser herom? Jeg nævner endnu et Eksempel af denne Art. Det er § 26 i Lovforslaget, ved hvilken vi nu gaa til at foretage Forandringer i en Lov af 1899. I § 26 hedder det: „500“ ændres til 940 „Meter“. Naar man saa ser i den paagældende Lov, ser man, at Tallet „500“ betyder 500 Favne. Vel, vi vedtage altsaa her, at 500 Favne ændres til 940 Meter. Vi have her i Lovforslagets § 1 sagt for alle Forhold, at 1 Favner er 1,88 Meter, og saa ere 500 Favne ogsaa præcis 940 Meter. Jeg forstaaer ikke, hvorfor